

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **FOLTÝN s. r. o.**, se sídlem Praha 10 – Dolní Měcholupy, V Osikách 521/18, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2014, č. j. 26631/14/5000-14303-711458, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2015, č. j. 8 Af 4/2015 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) stížnost z důvodu jeho nesrozumitelnosti a nezákonnosti. V podání dále požádala o obnovu řízení, které bylo městským soudem vedeno pod sp. zn. 8 Af 4/2015. Městský soud vyhodnotil podání jako kasační stížnost a postoupil jej Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Pro úplnost je namístě dodat, že napadeným usnesením městský soud odmítl žalobu stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), neboť zjistil („z *úřední činnosti*“), že řízení o téže věci bylo již dříve před městským soudem zahájeno a probíhá pod sp. zn. 8 Af 88/2014.

Přestože nebylo podání explicitně označeno jako kasační stížnost, lze se s městským soudem ztotožnit, že stěžovatelka měla právě tento mimořádný opravný prostředek na mysli. Z obsahu podání je totiž možné dovodit, že jeho cílem je odvrátit následky vyvolané napadeným usnesením a věc vrátit do stádia projednávání žaloby. Prostředkem k tomu je v řízení před Nejvyšším správním soudem právě kasační stížnost. Stejně lze vyložit i „*výzvu k obnově řízení pod sp. zn. 8 Af 4/2015*“, kterou nelze ani obecně chápat jako opravdový návrh na obnovu řízení ve smyslu § 111 a násl. s. ř. s. Na jiný úmysl stěžovatelky nelze usuzovat ani z odůvodnění podání, neboť to žádné odůvodnění ve

vztahu k problematice obnovy řízení neobsahuje. Nejvyšší správní soud ostatně nepřehlédl, že v daném případě nelze o obnově řízení uvažovat také z toho důvodu, že řízení o správní žalobě nebylo ukončeno pravomocným rozsudkem (viz definice podmínek dle § 111 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud následně zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti, včasné podání (§ 106 odst. 2 zákona s. ř. s.), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), apod. Ze soudního spisu zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno do datové schránky dne 30. 5. 2015. Stížnost proti tomuto usnesení byla doručena městskému soudu osobně dne 7. 7. 2015, jak vyplývá z razítka podatelny umístěného na stížnosti.

Kasační stížnost je opožděná.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud vychází ze skutečnosti, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 5. 2015. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet dne 31. 5. 2015 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí 15. 6. 2015 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť poslední den lhůty připadl na sobotu, a je jím tudíž nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Doručila-li stěžovatelka stížnost městskému soudu osobně 7. 7. 2015, učinila tak až po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání.

Nejvyšší správní soud proto stížnost obsahově odpovídající kasační stížnosti odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně. Z tohoto důvodu se Nejvyšší správní soud námitkami, které stěžovatelka vznesla, nezabýval.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu